

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวโน้มของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

หลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในช่วง 20-30 ปีมานี้ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก ดี เอ วิลคินส์ (D.A. Wilkins 1980 : 2) ให้ความเห็นว่า ในช่วง 20 ปีที่แล้วมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างมากในวงการสอนภาษาอังกฤษโดยเปลี่ยนแปลงจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นตัวภาษาให้ผู้เรียนศึกษากฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์อย่างมาก มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้โดยสามารถเลือกใช้หน้าที่ในการสื่อสารความหมายได้เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคมทั้งของตนเองและคู่สนทนา และเมื่อ 10 - 15 ปีมานี้ วงการอาชีพต่าง ๆ เริ่มให้ความสนใจต่อความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานเฉพาะแต่ละแขนง เพราะในอดีตผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษจากหลักสูตรภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ไม่สามารถใช้ภาษาในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น จึงมีการปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ใช้สอนในโรงเรียน และในสถาบันอาชีวศึกษาต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการนำไปใช้ในการทำงานมากขึ้น การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะจึงได้รับความสนใจ และได้รับการพัฒนาตั้งแต่นั้น เป็นต้นมา

เจอร์รี โอเวนส์ (Jerry Owens 1983 : 24) ให้ความเห็นว่า ในปัจจุบันหลักสูตรภาษาอังกฤษมุ่งให้ผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง แทนที่การสอนจะมีเป้าหมายในตัวภาษาคือ ให้ผู้เรียน รู้และใช้รูปไวยากรณ์ได้อย่างคล่องแคล่วอย่างเดียว กลับไปมุ่งที่จะสนองความต้องการของผู้เรียนในอนาคตแทน ดังนั้น เนื้อหาวิชาจึงมุ่งให้สัมพันธ์กับแขนงวิชาชีพของนักศึกษามากกว่าจะยึดระบบไวยากรณ์ในภาษาโดยทั่วไป

นอกจากมีการเปลี่ยนแปลงในด้านหลักสูตรอย่างมากมายในช่วงหลายปีที่ผ่านมาในด้านเทคนิคและวิธีการสอนก็มีการเปลี่ยนแปลงที่น่าสนใจมากมายเกิดขึ้นในห้องเรียน แต่อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีข้อยุติที่ชัดเจนว่า เทคนิคและวิธีการสอนใดที่จะเหมาะสม และดีที่สุดในการสอนภาษา แต่ในปัจจุบันนี้ นักการศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นร่วมกันว่า การพัฒนาการสอนแบบใหม่ที่มีประสิทธิภาพในขณะนี้ คือ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Keith Johnson 1981 : V1)

ในด้านวิธีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น คีท จอห์นสัน (Keith Johnson 1981 : VI) แบ่ง เป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การสอนทักษะทั้งสี่เพื่อการสื่อสาร (The "four skills" in Communicative Language Teaching) ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการประมวลทักษะทั้งสี่เข้าด้วยกัน (Integrating skills.)

2. วิธีการและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Procedures and Techniques.) ได้แก่ การใช้สื่อการสอน (Visuals) ละคร (Drama) เกมและการแก้ปัญหา (Games and Problem Solving) และ บทบาทสมมติและสถานการณ์จำลอง (Role - play and Simulations.)

ดังนั้น เพื่อที่จะพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพในัจจุบันนี้ วิธีการและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษจึงได้รับความสนใจในวงการเรียนการสอนภาษาอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากการที่มีหนังสือเอกสารเกี่ยวกับเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และมีแบบเรียนที่เสนอแนะเทคนิคต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น นอกจากนี้ มีการทดลองใช้และเผยแพร่วิธีการ และเทคนิคการสอนดังกล่าวอย่างกว้างขวาง แต่เทคนิคการสอนเพื่อการสื่อสารที่จะกล่าวถึงในที่นี้จำกัดเพียง เกมและสถานการณ์จำลองเท่านั้น

ความหมายของ เกม

เจ วาย เค เคอร์ (J.Y.K. Keer 1977 : 5 - 10) , ได้กล่าวถึงเกมว่าเป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ความบันเทิง ทำให้ผู้เล่นสนุกสนาน และมีลักษณะสำคัญดังต่อไปนี้

1. มีกติกาสำหรับผู้เล่นที่จะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด
2. มีจุดมุ่งหมายในการเล่น หรือมีงานที่ผู้เล่นจะต้องทำอย่างชัดเจน เพื่อแข่งขันกันเป็นผู้ชนะ เช่นต้องมีการเล่นไพ่คู่ ผู้เล่นผู้ใดสามารถจัดคู่ได้มากที่สุด และรวดเร็วที่สุดจะเป็นผู้ชนะ ซึ่งการแข่งขันกันนี้ทำให้เกิดการทำลายในการทำกิจกรรม

ซูซาน โฮลเดน (Susan Holden 1981 .: 5) กล่าวถึงลักษณะของกิจกรรมเกมฝึกภาษาไว้ว่า เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น โดยนำโครงสร้างภาษาที่ครูสอนแล้วมาใช้ แต่จะไม่มีการทบทวนหรือทละครเป็นเรื่องราว

ชัดเจน จุดเด่นของ เกมฝึกภาษา คือ นักเรียนต้องปฏิบัติตามกติกา มุ่งการแพ้ ชนะ มากกว่าการ แสดงบทบาทในสถานการณ์ที่จินตนาการขึ้น สำหรับ เกมฝึกภาษาที่ไม่เน้นการแพ้ ชนะ เรียกว่า กิจ- กรรมที่มีลักษณะคล้าย เกม (Donn Byrne 1981:155)

เจ Reese (Jay Reese 1977 : 19) ได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเกมว่า เกมเป็นกิจกรรม ซึ่งกำหนดกฎเกณฑ์ในการเล่นอาจมีผู้เล่น 2 คน หรือมากกว่า 2 คน ทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อบรรลุจุดหมายของการสอน ลักษณะ ของเกมมีดังนี้

1. มีกฎเกณฑ์ ในการ เล่น
2. ผู้ เล่นต้อง เชื่อฟัง และ เคารพ ในกฎ เกณฑ์
3. มีผู้ชนะ

เกมกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

เจ Reese (Jay Reese 1977 : 20) ได้ชี้แนะประโยชน์ของการใช้เกมประกอบการเรียนการสอนว่า เกม เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งมีจุดหมายที่จะให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และทัศนคติตามที่ต้องการนอก เหนือจากความสนุกสนาน

เวอร์นอน เอส เกอแลช และดอนัลด์ พี อีไล (Vernon S. Gerlach and Donald P. Ely 1971 : 341) กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้เกมประกอบการเรียนการสอนไว้ว่าการใช้เกมและการเล่นประกอบการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่เหมือนจริง ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และได้แสดงออก นอกจากนี้เกมยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้มากกว่าการฟังครูพูดอย่างเดียว

จิน เดรสเดน แกรมบ์ , จอห์น ซี คาร์ และโรเบิร์ต เอ็ม ฟิทช์ (Jean Dresdan Grambs , John C. Carr and Robert M. Fitch 1970 : 244) ให้ทัศนะเกี่ยวกับการใช้เกมประกอบการเรียนการสอนไว้ว่า เกมเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งซึ่งครูจำนวนมากยอมรับว่าสามารถใช้จูงใจผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูสามารถนำเกมไปใช้ในการสอน เพื่อให้การสอนดำเนินไปจนบรรลุเป้าหมายได้ เพราะเกมเป็นกิจกรรมที่จัดสภาพแวดล้อมของผู้เรียนให้เกิดการแข่งขันอย่างมีกฎเกณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ และเป็นกิจกรรมเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียนด้วย

เจ ดอบสัน (J . Dobson 1974 : 107) เสนอแนะให้ใช้เกมในการฝึกตัวภาษา และฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้เกมในชั้นฝึกตัวภาษาจะช่วยเปลี่ยนบรรยากาศจากการ

ฝึกซ้ำ ๆ และช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดให้กับผู้เรียน ส่วนการใช้เกมฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จะช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนได้รับความสนุกสนาน เพื่อให้ได้ประโยชน์จากกิจกรรม เกมให้มากที่สุด ในการเรียนการสอนครูควรจะต้องรู้จักเลือกเกมให้เหมาะสมกับบทเรียน เจ คอบสัน (J. Dobson 1934 : 108) ได้ชี้ให้เห็นว่า เกมที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. ไม่ใช่เวลาในการเตรียมมากเกินไป เช่น อธิบายวิธีเล่นหรือกติกาเกินไป
2. เป็นกิจกรรมที่เล่นได้ง่าย และมีการชิงไหวพริบ
3. ไม่ใช่เวลาเล่นเกมนานเกินไป
4. ให้ความสนุกสนาน แต่ไม่ควรทำให้ผู้เรียนขาดระเบียบ
5. ไม่ใช่เวลาในการให้ข้อมูลย้อนกลับ เกี่ยวกับการเล่นเกม นานเกินไป

เจ รีส (Jay Reese 1977 : 12) ได้เสนอแนะวิธีการนำเกมมาใช้ประกอบการเรียนการสอนดังนี้

1. ใช้เกมในการนำเข้าสู่บทเรียน โดยดำเนินการ 3 ขั้นตอนคือ
  - 1.1 นำเข้าสู่บทเรียน หรือ ทบทวนความรู้เดิมด้วยเกม
  - 1.2 ดำเนินการสอน
  - 1.3 ฝึกหัด
2. ใช้เกมเป็นกิจกรรมประกอบการฝึก โดยดำเนินการ 3 ขั้นตอนได้แก่
  - 2.1 เตรียมตัวผู้เรียน
  - 2.2 ดำเนินการสอน
  - 2.3 ฝึกหัดโดยให้ผู้เรียนเล่นเกมประกอบการฝึกหัด
3. ใช้เกมเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเล่นในเวลาว่าง เป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

ประโยชน์

ความหมายของคำว่า สถานการณ์จำลอง

คำว่า "สถานการณ์จำลอง" อาจถูกนำไปใช้แสดงความหมายคล้ายกับคำว่า "ละคร (Drama)" และ "บทบาทสมมติ (Role Play)" แท้จริงแล้วคำเหล่านี้มีความหมายแตกต่างกัน แต่ที่มีการนำคำเหล่านี้ไปใช้สับสนกันก็ เนื่องจากมีผู้ให้ความหมายของคำเหล่านี้แตกต่างกัน นักการศึกษา และครูสอนภาษาหลายท่านได้ให้คำจำกัดความ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกันของคำดังกล่าวไว้อย่างชัดเจนดังต่อไปนี้

ซูซาน โฮลเดน (Susan Holden 1981 : 5) ได้ให้คำจำกัดความที่แสดงความแตกต่างของกิจกรรมการละคร บทบาทสมมติ และสถานการณ์จำลองดังนี้

กิจกรรมการละคร หมายถึง กิจกรรมใด ๆ ก็ตามที่ให้นักเรียนทำสิ่งต่อไปนี้

ก. แสดงบทบาท หรือ สมมติว่านักเรียน เป็นหรือสร้างทำ เป็นตัวของเขาเองในสถานการณ์ที่จินตนาการขึ้นมา

ข. แสดงบทบาท หรือ สมมติว่านักเรียน เป็นหรือสร้าง ทำเป็นบุคคลอื่นในสถานการณ์ที่จินตนาการขึ้นมา

ในกิจกรรมการละครมุ่งเน้นให้นักเรียน สร้าง ทำเป็นตัวละครตัวใดตัวหนึ่งโดยนักเรียนต้องแสดงบทบาทใช้ภาษาในการสนทนากัน ตามบทละครที่แต่งไว้เรียบร้อยแล้ว นักเรียนอาจต้องใช้การแสดงสีหน้า ท่าทางกับการเคลื่อนไหวประกอบคำพูดด้วย นอกจากนี้ความสำคัญของกิจกรรมการละครนี้ อยู่ที่คอนซอมบทบาท และการเจรจามากกว่าการแสดงให้คนอื่นชม หรือการเรียนรู้จากการละคร หรือการอภิปรายการตีความ เรื่องราวในละครนั้น

บทบาทสมมติ หมายถึง กิจกรรมที่นักเรียนต้องตีความ และแสดงบทบาทตามบทหรือมีตรคำสั่งที่กำหนดให้ ซึ่งนักเรียนต้องแสดงบทบาทตามสถานการณ์ที่กำหนดให้นั้นอย่างแน่นอน จะแสดงนอกเหนือจากบทบาทนั้นไม่ได้ นักเรียนต้องรับบทบาท เป็นคนอื่นในสถานการณ์ที่จินตนาการขึ้น ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับกิจกรรมการละคร แต่สถานการณ์ในบทบาทสมมติเป็นสถานการณ์สั้น ๆ เพื่อให้ นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เป็นคู่ ๆ หรือ เป็นกลุ่มเล็ก ๆ

กิจกรรมสถานการณ์จำลอง เป็นกิจกรรมที่จำลองสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงที่นักศึกษาจะต้องไปประกอบอาชีพ ส่วนมากจะอยู่ในรูปแบบของการแก้ปัญหา ครูทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ควบคุม จะนำของจริงต่าง ๆ เช่น แผนที่ รายการอาหาร ใบสมัครงาน เทปบันทึกเสียง ประกาศ โฆษณา ฯลฯ ที่นักศึกษาต้องใช้ในการประกอบอาชีพจริง มาเป็นสื่อในการกระตุ้นนักศึกษาซึ่ง เป็นผู้เข้าร่วมในสถานการณ์นั้น ให้ใช้ทักษะทางภาษาทุกด้านในการรับข้อมูล พร้อม ๆ กัน ต่อจากนั้น ผู้เข้าร่วมในสถานการณ์แต่ละคนจะได้รับบัตรแสดงขอบข่ายหน้าที่ ความรับผิดชอบ และข้อมูลที่จำเป็นเพิ่มเติมข้อมูลที่ได้รับเพิ่มเติมของแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน แต่เป็นข้อมูลที่กำหนดงาน (Task) เพื่อให้ผู้เข้าร่วมสถานการณ์ทุกคนปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งได้รับมอบหมายด้วยความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบในงานนั้นจริง ๆ ซึ่งทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยมีวัตถุประสงค์

ประสงค์ที่จะแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อการบรรลุภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย หรือแก้ปัญหาใดปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้น ผู้เข้าร่วมสถานการณ์ทุกคน ต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเหมือนกับสถานการณ์ในชีวิตจริงมากที่สุด

กิล สตรูทริจ (Gill Sturtridge 1977 : 32 - 34) ให้คำจำกัดความของบทบาทสมมติ และกิจกรรมแบบสถานการณ์จำลองไว้แตกต่างกัน ดังนี้

บทบาทสมมติ เป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องแสดงบทบาทต่าง ๆ กัน เช่น เป็นพนักงานโรงแรม เป็นแขกของโรงแรม เป็นหัวหน้าพนักงาน เป็นผู้จัดการ ฯลฯ ในการแสดงบทบาทนักเรียนจะแสดงบทบาทตามเรื่องราวที่เขียนเสร็จแล้ว ใช้ภาษาพูดตามบทนั้น หรือบทที่ย่อสั้น ๆ หรืออาจใช้ภาษาที่ตัวเองคิดเอง แต่จะต้องดำเนินบทบาทตามเรื่องที่กำหนดให้ โดยนักเรียนแต่ละคนได้รับบัตรเรื่อง ซึ่งอธิบายเรื่องราวทั้งหมดและบัตรที่กำหนดบทบาทที่นักเรียนจะต้องแสดง ซึ่งในบัตรนี้อาจมีตัวอย่างประโยคที่แนะนำให้นักเรียนทราบว่าควรพูดอะไรและพูดอย่างไรด้วย

สถานการณ์จำลอง เป็นกิจกรรมที่นักเรียนทุกคนต้องเข้าร่วมในสถานการณ์บางอย่าง นักเรียนซึ่งเรียกว่า ผู้เข้าร่วมในสถานการณ์ต้องใช้วิจารณญาณของตัวเองมากกว่ากิจกรรมอื่น ๆ ในการที่จะใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยจะต้องคิดเองว่าจะพูดอะไร และจะพูดกับใคร เลือกใช้หน้าที่ในการสื่อความหมาย และทำเนียบภาษาให้เหมาะกับบทบาทของตัวเอง และบทบาทของผู้ที่จะมีปฏิสัมพันธ์ด้วย โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะร่วมมือกันทำงาน (Task) ที่ได้รับมอบหมายหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น จะไม่มีบัตรเรื่องย่อ หรือบทละครที่บังคับให้ผู้เข้าร่วมในสถานการณ์ที่ต้องดำเนินสถานการณ์ไปในทางใดทางหนึ่งโดยเฉพาะ ผู้เข้าร่วมในสถานการณ์จะได้รับเพียงรายละเอียดของสถานการณ์พร้อมทั้งงาน (Task) หรือปัญหาที่เกิดขึ้น และได้รับข้อมูลประจำตัว แสดงชื่อ อายุ หน้าที่ความรับผิดชอบ นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมในสถานการณ์แต่ละคนอาจได้รับข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็นในการปฏิบัติภาระหน้าที่เพิ่มเติมด้วย ดังนั้น เมื่อผู้เข้าร่วมในสถานการณ์ทราบข้อมูลประจำตัวว่าเป็นพนักงานต้อนรับ เขาจะต้องใช้ข้อมูลทั้งหมดที่ให้ไว้ประกอบกับวิจารณญาณของตัวเองปฏิบัติหน้าที่ตามสถานการณ์นั้นให้ดีที่สุด

เคน โจนส์ (Ken Jones 1982 : 5) กล่าวถึง กิจกรรมสถานการณ์จำลองว่าไม่ใช่การเล่น หรือเกมเพื่อความสนุกสนาน ไม่ใช่บทบาทสมมติหรือละคร แต่กิจกรรมสถานการณ์จำลองเป็นเหตุการณ์หนึ่งซึ่งไม่ใช่การสอนโดยครู แต่นักศึกษาเป็นผู้ที่เข้าร่วมในเหตุการณ์นั้น และเป็นผู้ที่ทำให้เหตุการณ์นั้นดำเนินต่อไป โดยนักศึกษาจะได้รับมอบหมายหน้าที่ ภารกิจในสังคม และความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องอยู่ในสถานการณ์นั้น ซึ่งต้องมีการแก้ปัญหา และการตัดสินใจรวมอยู่ด้วย ส่วนครู

จะเป็นผู้กำหนด เวลา เริ่มต้น และ เวลาจบของกิจกรรมสถานการณ์จำลองเท่านั้น นอกจากนั้น ครู มีหน้าที่อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ที่สำคัญในสถานการณ์นั้น และกำหนดว่าใครเป็น ใคร ใครทำหน้าที่อะไร มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องใดบ้าง

สถานการณ์จำลองกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

เจ วาย เค เคอร์ (J.Y.K.Kerr 1977 : 8) กล่าวถึงการใช้สถานการณ์จำลองประกอบการเรียนการสอนว่าในสถานการณ์จำลอง ผู้เข้าร่วมสถานการณ์หรือผู้เรียนไม่ต้องปฏิบัติตามกติกาเหมือนกับการเล่นเกม แต่ผู้เข้าร่วมสถานการณ์จะต้องปฏิบัติตามข้อมูล (information or data or - a scenario) และมีสถานการณ์ที่กำหนดวัตถุประสงค์ในการร่วมสถานการณ์นั้น ผู้เข้าร่วมสถานการณ์จะต้องยอมรับ และปฏิบัติตามข้อมูลและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างแท้จริง ผู้เข้าร่วมสถานการณ์อาจได้รับข้อมูลให้รับบทบาทที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงของเขา หรือได้รับบทบาทที่แตกต่างไปจากชีวิตจริงก็ได้ เช่น ผู้เข้าร่วมสถานการณ์กลุ่มหนึ่งอาจเป็นกลุ่มผู้ควบคุมการจราจรทางอากาศ และอีกกลุ่มหนึ่งอาจเป็นกลุ่มสลิคอากาศก็ได้ ดังนั้น เหตุการณ์ในสถานการณ์จำลองจะดำเนินต่อไปในทางใด หรือผลของสถานการณ์จะเป็นอย่างไรนั้น เป็นเรื่องที่คาดการณ์ล่วงหน้าไม่ได้ เพราะจะต้องขึ้นอยู่กับผลการตัดสินใจของผู้เข้าร่วมสถานการณ์ เจ วาย เค เคอร์ (J.Y.K. Kerr 1977 : 9 - 10) ได้ให้ความคิดเห็นว่า เกม และสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะ

1. ในกิจกรรมเกม และสถานการณ์จำลองนั้น นักศึกษาได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน อย่างมีวัตถุประสงค์มากกว่าการให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัด

2. ในกิจกรรมสถานการณ์จำลอง นักศึกษาจะได้ใช้ทักษะทั้ง 4 ผสมผสานกัน เช่น นักศึกษาต้องใช้ทักษะในการอ่าน และ ฟัง คำสั่ง ข้อมูล ใช้ทักษะในการพูดเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน และใช้ทักษะในการเขียนเพื่อกรอกแบบฟอร์ม หรือจดบันทึกความจำค่าต่าง ๆ

ผลของการใช้ทักษะทั้ง 4 ผสมผสานกันนี้ทำให้นักศึกษาสามารถทำกิจกรรมสถานการณ์จำลองได้ เป็นที่น่าพอใจ นักศึกษาจะได้รับแรงจูงใจให้ทำกิจกรรมอย่างมาก และความประหม่าจะลดลง นักศึกษาจะรู้สึกว่าการใช้ภาษาในสถานการณ์จำลองนั้นใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในชีวิตจริงอย่างมาก

ไมเคิล พี วอล์คเกอร์ (Michael P. Walker 1977 : 3) กล่าวถึงการใช้ - สถานการณ์จำลองในการฝึกภาษาว่าสถานการณ์จำลองสามารถช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะทางการ

สื่อสารและสร้างความเข้าใจในเรื่องที่สื่อสารอย่างลึกซึ้ง (Insight.) เพราะนักศึกษาได้ฝึกใช้ภาษาสื่อสารกันในสถานการณ์ที่จำลองมาจากสถานการณ์ที่นักศึกษาจะต้องใช้ทักษะทางภาษาค่าง ๆ เหล่านั้นจริง ๆ ในชีวิต และการกำหนดสถานการณ์ยังช่วยให้นักศึกษาสามารถสื่อสารกันอย่างมีความหมายมากขึ้นด้วย และถึงแม้ว่าสถานการณ์ที่กำหนดในการฝึกภาษาเป็นการจำลองสถานการณ์จริง ๆ มาใช้ฝึกในห้องเรียน แต่ช่วงเวลา (Time scale) อาจย่อลง หรือขยายจากเวลาจริง ๆ เช่น นักศึกษาอาจต้องสั่งอาหารเช้าและอาหารกลางวันในระยะ เวลาห่างกันเพียง 10 นาที เป็นต้น

ไมเคิล พี วอล์คเกอร์ (Michael P. Walker 1977:3) กล่าวถึงข้อแตกต่างในการสร้างสถานการณ์จำลองในการสอนภาษาที่แตกต่างจากการสร้างสถานการณ์จำลองในการฝึกการทำงานสาขาอื่นโดยยกตัวอย่างดังนี้ การสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อฝึกนักบินภายในห้องเครื่องบินจำลองนั้น อุปกรณ์กลไกต่าง ๆ ต้องเหมือนของจริงทุกประการและสถานการณ์ส่วนใหญ่ที่จำเป็นสำหรับนักบินมักเกี่ยวกับสถานการณ์ที่นักบินต้องใช้วิธีต่าง ๆ ในการควบคุมกลไก และสถานการณ์เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาค แต่การสร้างสถานการณ์จำลองในการฝึกภาษาอังกฤษนั้นไม่จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์กลไกที่ใช่จริงทั้งหมดอาจนำวัสดุอุปกรณ์ที่หาได้สะดวกมาใช้ เช่น รายการอาหาร ใบเสร็จรับเงิน เป็นต้น และสถานการณ์ที่สร้างขึ้นมักเน้นให้นักศึกษามีโอกาสติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันให้เหมาะสมกับสถานภาพทางสังคม (Social environment) และนักศึกษาต้องมีปฏิสัมพันธ์ทางวาจา (Verbal interaction) ซึ่งกันและกันด้วย นอกจากนี้ การสร้างสถานการณ์จำลองสำหรับฝึกภาษาระดับสูง สถานการณ์อาจซับซ้อนมากขึ้น และอาจมีเหตุการณ์ที่เป็นปัญหาต่าง ๆ (Problematic events) ให้นักศึกษาฝึกหัดแก้ไขด้วย

ลีโอ ไจนส์ (Leo Jones 1983 : 3- 4) ได้เสนอแนะวิธีการนำสถานการณ์จำลองมาใช้ประกอบการเรียนการสอนซึ่งสามารถดำเนินการได้ตามลำดับดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมตัว ซึ่งประกอบด้วย การเตรียมตัวในชั้นเรียน และการเตรียมตัวที่บ้าน

ก. การเตรียมตัวในชั้นเรียน

ครูแนะนำเกี่ยวกับ "สถานการณ์" ในสถานการณ์จำลอง

ครูให้ข้อมูล เกี่ยวกับการใช้ภาษาที่สำคัญและมีกิจกรรมฝึกหัด

ข. การเตรียมตัวที่บ้าน (ก่อนที่กิจกรรมสถานการณ์จำลองจะเกิดขึ้น)

นักศึกษาจะศึกษารายละเอียดของข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับ เพื่อเตรียมตัวค้นคว้า หาหรือทำอุปกรณ์เพิ่มเติมอ่านหรือเขียนจดหมาย อ่านย่อ หรือคัดข่าวจากหนังสือพิมพ์

ขั้นที่ 2 การจัดกิจกรรมแบบสถานการณ์จำลอง ซึ่งอาจกินเวลาดังแต่ 1 - 3 ชั่วโมง

ขั้นที่ 3 การติดตามผล ซึ่งประกอบด้วย การติดตามผลทั้งที่บ้าน และที่โรงเรียน

ก. การติดตามผลที่บ้าน

นักศึกษาพิจารณาถึงคำถาม เพื่อการอภิปราย เกี่ยวกับสถานการณ์จำลอง

นักศึกษาทำงาน เขียน เกี่ยวกับการใช้ภาษา

ข. การติดตามผลในชั้นเรียน

การอภิปราย เกี่ยวกับการแก้ปัญหาหรือประเด็นสำคัญอื่น ๆ ในสถานการณ์จำลอง

ครูให้ข้อมูลย้อนกลับ เกี่ยวกับการใช้ภาษาที่เป็นปัญหา

ในการทดลองของมูลนิธิคุ้มครองความเป็นอยู่ของเด็กนานาชาติและการศึกษา

โลก ในปี ค.ศ. 1980 ได้มีการก่อตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่ง เพื่อจัดหลักสูตรให้แก่ผู้อพยพจากประเทศลาว และกัมพูชา 3 หลักสูตร ดังนี้

1. หลักสูตร เร่งรัดภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (Intensive English as a Second Language - ESL)

2. หลักสูตร เสริมสร้างวัฒนธรรมและการเตรียมตัวก่อนการทำงาน (Cultural Orientation - CO)

3. หลักสูตร การเตรียมตัวก่อนการทำงาน (Pre-Employment training - PET)

ในปี ค.ศ. 1982 ได้มีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรทั้ง 3 นี้ พร้อมทั้งทำคู่มือครู สำหรับครูที่ใช้สอนภาษาอังกฤษแก่ผู้อพยพชาวอินโดจีนที่พนัสนิคมชลบุรี โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะสนองความรู้พื้นฐานทางด้าน เทคโนโลยีที่ผู้อพยพจะต้องพบในสังคมของประเทศอุตสาหกรรมที่ผู้อพยพจะเดินทางไปอาศัยต่อไป และเตรียมตัวให้ผู้อพยพ เสริมสร้างทักษะภาษาที่จำเป็นเพื่อการดำรงชีวิตในประเทศที่ 3 เช่น การสมัครงาน การทำงาน และทักษะทางภาษาที่สองอื่น ๆ ที่จำเป็น ซึ่งกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้อย่างกว้างขวางในการจัดการเรียนการสอนแก่ผู้อพยพ เหล่านี้คือ สถานการณ์จำลอง

คณะกรรมการชุดนี้ (The Consortium 1984 : 171) ได้กล่าวถึงการนำสถานการณ์จำลองมาใช้ในห้องเรียนว่า สถานการณ์จำลอง เหมือนการนำเหตุการณ์ในชีวิตจริงมาทำการซ้อมใหญ่ โดยครู เป็นผู้เลือกสถานการณ์ ซึ่งนักเรียนต้องพบในประเทศที่ 3 นักเรียน พร้อมทั้งผู้เข้าร่วมสถานการณ์อื่น ๆ ที่เป็นผู้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติจะได้รับบทบาทต่าง ๆ ของผู้ที่ต้อง

เกี่ยวข้องกับสถานการณ์นั้น ห้องเรียนจะถูกกำหนดให้เหมือนกับสถานการณ์จริง ๆ มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่น กำหนดให้เป็นร้านค้า โรงงาน

สถานการณ์จำลองไม่เหมือนกับละคร เพราะจะไม่มียุทธแน่นอนที่จะให้ผู้เข้าร่วมสถานการณ์พูดตามแต่ผู้เข้าร่วมสถานการณ์จะต้องใช้ทักษะต่าง ๆ ที่ตนเองมีในการสนทนาได้ตอบกับคนอื่น ๆ ผลของสถานการณ์จะเป็นในลักษณะปลายเปิด ความผิดพลาดและการเข้าใจผิดอาจจะเกิดขึ้นเหมือนกับในสถานการณ์ในชีวิตจริงทั่ว ๆ ไป

คณะกรรมการดังกล่าว (The Consortium 1984 : 171) ได้สรุปว่า สถานการณ์จำลองสามารถช่วยให้ผู้เข้าร่วมสถานการณ์บรรลุวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงในการฝึกใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วในสถานการณ์ต่าง ๆ
2. นักศึกษาสามารถใช้ทักษะทางภาษาทั้งหมดของเขาในการสื่อสารกับคนอื่น ๆ ในสภาพแวดล้อมที่กำหนด
3. สถานการณ์จำลองทำให้นักศึกษาเข้าใจ ทักษะคิด ความคาดหวัง และความประพฤตินของชาวอเมริกันหรือเจ้าของภาษาได้ดีขึ้น
4. สถานการณ์จำลองจะช่วยให้นักศึกษาพัฒนายุทธวิธีในการเผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคยและการเข้าใจผิดทางด้านวัฒนธรรม
5. และสถานการณ์จำลองช่วยให้ครูมีโอกาสประเมินความสามารถของนักเรียนในการนำสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปใช้

การวิจัยเกี่ยวกับ เกมในต่างประเทศ

งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวกับการทดลองใช้เกมประกอบการเรียนการสอน มีรายละเอียดพอสรุปได้ดังนี้

ในปี ค.ศ. 1975 โดโลเรส หอเลย์ ดิกเคอร์สัน (Dolores Pawley Dickerson 1976 : 6456 A - 6457 A) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบการสอนโดยใช้แอคทีฟเกม (Active Game) และ แพสซีฟเกม (Passive Game) กับการสอนแบบธรรมดาเพื่อเป็นวิธีเสริมแรงในการเรียนรู้คำศัพท์ของเด็ก เกรด 1 ที่มีความสามารถในขอบเขตจำกัด ผลการวิจัยพบว่า ควรใช้เกมเป็นวิธีเสริมแรงในการเรียนมากกว่าการสอนแบบธรรมดา เพราะการสอนโดยใช้เกมเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้หัมปะกันทำให้เกิดการทำงานร่วมกัน และมีการแข่งขันกัน

ในปี ค.ศ. 1976 แอนเดรีย เจน ริชาร์ดสัน เทเลอร์ (Andrea Jane Richardson Taylor 1979 : 788A - 789 A) ได้วิจัยโดยเปรียบเทียบการสอนโดยใช้เกมกับวิธีสอนแบบธรรมดา ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 2 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้เกมมีความสัมพันธ์กันดีกว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบธรรมดา

ค.ศ. 1978 เจมส์ เออร์วิน วอลลิ่ง (James Irvin Walling 1977 : 6147A) ได้ทำการวิจัยโดยทดลองศึกษาผลของการเรียนโดยใช้เกม เป็นสื่อการสอนทุกชั้นตอนกับการสอนวิธีอื่น เช่น การบรรยาย - อภิปราย (Lecture - Discussion) การบรรยายอย่างเดียว (Lecture) และการบรรยายประกอบเกม (Lecture-Game) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยอิลลินอยส์ (Illinois) จำนวน 180 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มที่เรียนโดยใช้เกมเป็นสื่อการสอนทุกชั้นตอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ การวิจัยเกี่ยวกับ เกมในประเทศไทย

งานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวกับ เกมประกอบการ เรียนการสอนมีรายละเอียดพอสรุปได้ดังนี้

ในปี พ.ศ. 2523 พเยาว์ ยินดีสุข ได้ทำการทดลองสอน เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผล วิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 80 คน แบ่ง เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งสอนโดยวิธีสอนแบบใช้เกม อีกกลุ่มหนึ่งสอนโดยวิธีสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต ใช้เวลาสอน 4 สัปดาห์ เมื่อจบบทเรียนแล้วมีการสอบด้วยแบบทดสอบ จากนั้นผู้วิจัยได้ เปรียบ เทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนัก เรียนทั้ง 2 กลุ่มพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนัก เรียนกลุ่มที่สอนโดยใช้เกมสูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบบรรยายประกอบการ สาธิต

ในปี พ.ศ. 2524 วิไล จิตกรณกิจศิลป์ ได้ทำการวิจัย เพื่อ เปรียบ เทียบผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดอินทารามจำนวน 80 คน แบ่ง เป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 40 คน กลุ่มทดลองใช้เกมประกอบการสอน กลุ่มควบคุมไม่ใช้เกมประกอบการสอน ใช้เวลาสอน 10 คาบ ๆ ละ 5 นาที เมื่อเรียนจบบทเรียนทั้งหมดแล้ว ให้นักเรียนทำแบบ สอบวัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน จากนั้นผู้วิจัยทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของความแตกต่างระหว่าง คะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนัก เรียนทั้ง 2 กลุ่มพบว่าไม่แตกต่างกันที่ระดับความ มีนัยสำคัญ .05 หลังจากนั้นให้นัก เรียนกลุ่มทดลองทำแบบสอบวัดความคิด เห็นที่มีต่อการ เรียนโดยใช้เกม

ประกอบการสอนพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนโดยใช้เกมประกอบการสอนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การวิจัยเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองในต่างประเทศ

งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวกับการใช้สถานการณ์จำลองประกอบการเรียนการสอนสรุปได้ดังนี้

ในปี ค.ศ. 1977 กิล สตรูทริจ (Gill Sturtridge 1977 : 32 - 34) ได้ทดลองใช้สถานการณ์จำลองสอนนักศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ ในหลักสูตรทักษะทางการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย โดยสร้างสถานการณ์จำลองจากการคิดแปลง แบบเรียน "ดีซิชั่นส์ เวสต์ ออย" (Decisions : West Oil) ซึ่งใช้เป็นแบบฝึกหัดสำหรับฝึกการตัดสินใจของนักศึกษาในระดับ 6 ของประเทศอังกฤษ ในสถานการณ์นี้ นักศึกษาจะเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีหน้าที่ให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่บริษัทน้ำมันต่าง ๆ จากนั้นนักศึกษาหรือผู้เข้าร่วมสถานการณ์จะได้ฟังข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทแห่งหนึ่ง ซึ่งเขาจะต้องตรวจสอบ และพิจารณาเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับระบบการทำงานของบริษัทแห่งนั้น นอกจากนี้ นักศึกษาจะได้ดูภาพหนึ่งเกี่ยวกับระบบการทำงานของบริษัมน้ำมันต่าง ๆ และได้อ่านบทความในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับบริษัมน้ำมัน ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยประกอบการตัดสินใจของผู้เข้าร่วมสถานการณ์เหล่านี้

ในการดำเนินการสอน กิล สตรูทริจ (Gill Sturtridge 1977 :32-34) ได้แบ่งลำดับขั้นตอนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองเป็น 3 ชั้น ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

ชั้นที่ 1 สอน-ฝึก ทักษะทางภาษา และให้ข้อมูล

ชั้นที่ 2 ให้ทำงานกลุ่ม หรือทำงานเป็นคู่

ชั้นที่ 3 ให้ข้อมูลย้อนกลับ (ดูรายละเอียดในภาคผนวก ตาราง 1)

จากการทดลองครั้งนี้ กิล สตรูทริจ (Gill Sturtridge 1977 :32-34) พบว่าสถานการณ์จำลองไม่ใช่กิจกรรมเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น แต่เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ในลักษณะที่ผสมผสานกัน ในสถานการณ์ที่นักศึกษาต้องใช้จริงในชีวิตการทำงาน

ต่อมาในปี ค.ศ. 1980 เอฟ แชมเบอร์ส (F. Chambers 1980 : 161 - 183) ได้ทดลองใช้สถานการณ์จำลอง ฝึกผู้ขายตัวเครื่องบิน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเชื่อมโยงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์จำลองกับการเรียนการสอนในห้องเรียนธรรมดา เขาได้ศึกษา

เกี่ยวกับสภาพการสอนภาษาอังกฤษในท้อง เรียนธรรมดา โดยการวิเคราะห์หลักสูตร แบบเรียน วัตถุประสงค์รายวิชา และรายละเอียดของ เนื้อหาวิชา เขาพบว่า การสอนภาษาอังกฤษในท้อง เรียนธรรมดานั้น ครูจะแบ่ง เนื้อหาภาษาอังกฤษออกเป็นตอน ๆ ตามหน้าที่ในการสื่อความหมาย (Communicative Function) แล้วสอนกับฝึกทักษะต่าง ๆ ให้จบเป็นช่วง ๆ บรรยากาศใน ชั้นเรียนค่อนข้างเป็นระ เบียบ เรียบร้อย ขาดความสนใจที่จะมุ่งสอนให้นัก เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร เขาสรุปว่า สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในท้อง เรียนธรรมดายังไม่เหมาะสม กับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพราะสภาพการฝึกในท้อง เรียนแตกต่างจากโลกภายนอก ที่นักเรียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน

จากนั้น เขาได้จำลองสถานการณ์ของห้องขายตัว เครื่องบิน มาใช้ในการฝึกผู้ขายตัว เครื่องบิน โดยนำเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการจองตัว เครื่องบิน เช่น ตารางเวลาเครื่องบิน หนังสือเดินทาง ตัว เครื่องบิน และใบเสร็จรับเงิน มาประกอบการฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อ สื่อสารกันตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่า การสร้างสถานการณ์จำลอง สะดวกและประหยัดกว่าการนำนักเรียนไปฝึกใช้ภาษาอังกฤษในห้องขายตัว เครื่องบินจริง ๆ และ การที่นักเรียนได้รับประสบการณ์จากการฝึกภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนจะต้องใช้ในการ ทำงานจริง ๆ ทำให้นัก เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะพยายามใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารกัน และ นักเรียนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การวิจัยเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองในประเทศไทย

ในประเทศไทยมีผู้วิจัย เกี่ยวกับการ เรียนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองน้อยมาก ซึ่ง หอสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ในปี พ.ศ. 2516 แม้นมาศ ลิลลัคยกุล ได้เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของนัก- เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบ โครงสร้าง และวิธีสอนแบบสถานการณ์ โดยผู้วิจัยนำเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในหนังสือ คี ออกซ์ฟอร์ด อิงลิช คอร์ส พอร์ ไทยแลนด์ เล่ม 2 บทที่ 13-16 มาเตรียม เป็นบท เรียนที่จะใช้สอนด้วยวิธีสอน ทั้ง 2 แบบ เนื้อหาที่จะใช้สอนแบบโครงสร้างจะ เรียงลำดับไวยากรณ์ และคำศัพท์ จากง่ายไปหา ยาก และนำ เนื้อหาเดียวกันนี้มาสร้าง เป็นบทสนทนาที่มีความหมายตรงตามสถานการณ์เพื่อ ใช้สอน ตามวิธีสอนแบบสถานการณ์ แต่ไม่คำนึงถึงลำดับความยากง่ายของไวยากรณ์และรูปศัพท์

จากการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบสถานการณ์มีสัมฤทธิ์ ผลไม่แตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโครงสร้าง แต่จากการสังเกตของผู้วิจัย

พบว่า วิธีสอนแบบสถานการณ์เรียกร้องความสนใจของนักเรียนได้นานกว่าวิธีอื่น นอกจากนี้ ผู้วิจัยเสนอแนะให้ทดลองกับตัวอย่างประชากรที่ยังไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษมาก่อน เพื่อจัดปัญหาเรื่องความรู้เดิมของนักเรียนซึ่งอาจมีอิทธิพลทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนไปบ้าง

ในปี พ.ศ. 2518 กฤษฎา ชวติ ได้สร้างสถานการณ์จำลองปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา โดยพิจารณาเลือกปัญหาที่สำคัญและจำเป็นต้องแก้ไขก่อน มาสร้างและเสนอปัญหาเหล่านี้ออกมาในแบบจำลอง 4 ลักษณะ คือ สไลด์ชุดประกอบคำบรรยาย เทปบันทึกภาพ การเขียนบรรยายเรื่อง และการแสดงบทบาทสมมติ ต่อจากนั้น สร้างคู่มือครู คู่มือการสอน ระเบียบสะสม และทะเบียนนักเรียน เพื่อใช้ประกอบปัญหาที่สร้างขึ้น

จากนั้น ทดลองใช้แบบสถานการณ์จำลองปัญหาที่สร้างขึ้นกับนิสิตชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์-จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ผ่านการเรียนวิชาระเบียบวิธีสอนมาแล้ว และกำลังจะออกไปฝึกสอนเพื่อฝึกการแก้ปัญหาด้วยตัวเองอย่างมีเหตุผล และให้นิสิตเหล่านั้นแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการสอน โดยใช้สถานการณ์จำลองด้วย

ผลการวิจัยพบว่า สถานการณ์จำลองเป็นอุปกรณ์การศึกษาที่สามารถนำมาใช้ฝึกให้นิสิตแก้ปัญหาการเรียนการสอนก่อนที่จะออกไปฝึกสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสถานการณ์จำลองที่เป็นการแสดงบทบาทให้ประโยชน์ในการเตรียมการแก้ปัญหามากที่สุด

ในปี พ.ศ. 2524 คณะกรรมการโครงการวิจัย กรมการฝึกหัดครู ได้ทำการวิจัยเชิงทดลอง เรื่อง "ผลการใช้หนังสือแบบ โนชั่นนอล (Notional type) ของนักศึกษาฝึกหัดครูปีที่ 1 ระดับปริญญา" โดยตั้งวัตถุประสงค์ของการวิจัยว่า เพื่อทราบผลการใช้หนังสือแบบ โนชั่นนอล (Notional Type) ว่าภายในระยะเวลา 1 ภาคเรียนผู้เรียนมีพัฒนาการในทักษะทางการสื่อความหมายมากเพียงใด ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเน้นความสามารถในด้านการสื่อความหมาย โดยใช้กลุ่มประชากรที่เป็นนักศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษจำนวน 31 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 16 คน และกลุ่มควบคุม 15 คน สำหรับกลุ่มทดลอง ผู้สอนมีหนังสือคู่มือครูเป็นแนวปฏิบัติ ใช้อุปกรณ์การสอนคือ เทป และมีการฝึกใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จำลอง และบทบาทสมมติ (Simulation and Role-play) ส่วนกลุ่มควบคุมดำเนินการสอนโดยเสรี ไม่เน้นกิจกรรมการเรียนการสอนดังเช่นกลุ่มทดลอง มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง จากการทดสอบปรากฏว่า การสอนโดยใช้คำราแบบโนชั่นนอล (Notional-Type) และการจัดกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์จำลองและบทบาทสมมติ ตลอดจนการมีอุปกรณ์ต่าง ๆ ช่วย

สามารถปรับปรุงทักษะด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะในด้านการฟังได้อย่างดี นอกจากนี้ขบวนการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองนี้ ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดถึง 90% แต่ความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาหรือหลักไวยากรณ์นั้น กลุ่มทดลองมีพัฒนาการใกล้เคียงกันกับกลุ่มควบคุม

ในปี พ.ศ. 2526 นิตยา ประพฤติกิจ ได้เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการพูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาฝึกหัดครูวิชาเอกภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละคร กับการฝึกรูปประโยค โดยผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนสำหรับกลุ่มประชากรทั้งสองกลุ่ม โดยคัดเลือกบทสนทนาจากหนังสือเบรคทรู 2 (Breakthrough 2) รวม 6 บทเรียนใช้เวลาสอนบทเรียนละ 4 คาบ ผู้วิจัยได้ใช้กิจกรรมสำหรับกลุ่มประชากรทั้ง 2 กลุ่มต่างกันดังนี้

ก. กลุ่มทดลอง ใช้กิจกรรมการละคร ได้แก่ เกม (Game) การแสดงท่าไม้ (mine or pantomine) บทบาทสมมติ (role - playing) การแสดงสด (improvisation) สถานการณ์จำลอง (simulation) และการเล่าเรื่อง (storytelling)

ข. กลุ่มควบคุมใช้กิจกรรมฝึกรูปประโยค ได้แก่ การฝึกแบบเทียบแทน (substitution) การฝึกแบบสลับที่หรือปรีวรรค (conversion or transformation) การฝึกสนทนาแบบจำกัดวง (controlled conversation) และการฝึกขยายความ (addition or expansion)

งานวิจัยนี้พบว่าสัมฤทธิ์ผลทางการพูดภาษาอังกฤษโดยส่วนรวมของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละครจะสูงกว่านักศึกษาที่เรียนโดยใช้การฝึกรูปประโยคอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จะเห็นได้ว่างานวิจัยนี้จัดสถานการณ์จำลอง (simulation) ให้เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการละคร (dramatic activity) และผู้วิจัยไม่ได้ศึกษาสัมฤทธิ์ผลของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองอย่างเดียว

นอกจากนี้อาจกล่าวได้ว่าการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้เกม และสถานการณ์จำลองในประเทศไทยมานานมาแล้ว แต่ไม่มีการวิจัยเพิ่มเติมทางด้านการใช้กิจกรรมดังกล่าวในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ มากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งยังไม่มี การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้เกม และสถานการณ์จำลองเลย